

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobců: **a) D. Ch., b) Ing. M.Ch.**, zast. Mgr. Emanuelem Fuchsem, advokátem se sídlem Polská 1716/54, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2017, č. j. MHMP 1582948/2017, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) PALAS ATHÉNA MEDICAL SE**, se sídlem Hvězdoslavova 509/25, Praha 4, zast. JUDr. Jindřiškou Kořínkovou, advokátkou se sídlem Melantrichova 477/20, Praha 1, **II) L. D.**, a **III) J. M.**, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2019, č. j. 14 A 96/2017 – 109,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobců a) a b) **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci a) a b) (dále jen „stěžovatelé“) se kasační stížností domáhají zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovaného tamtéž. Žalovaný tímto rozhodnutím částečně změnil výrok rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, odboru výstavby, ze dne 26. 10. 2016, č. j. MCP11/16/046390/OV/Bu, ve věci povolení stavby stavebníkovi PALAS ATHENA MEDICAL SE [osoba zúčastněná na řízení I)] a ve zbytku rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti napadenému rozsudku podali stěžovatelé kasační stížnost, s níž spojili i návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedli, že zahájení stavby s pochybeními, která vytýkali již před vydáním stavebního povolení, by v konečném důsledku vedlo jednak k vytváření (a následnému konzervování) stavu porušujícího schválenou podobou stavby nejen vlastnická a užívatelská práva stěžovatelů, ale došlo by též k nedodržení povolených odstupů. Výše uvedené by zasáhlo do jejich práv také v důsledku faktické (a stavebníkem žádané) změny ve způsobu užívání stavby. Stěžovatelé namítali také možný negativní dopad na kvalitu života, zhoršení dopravní obslužnosti a užívatelského komfortu vlastníků sousedních nemovitých věcí. Stěžovatelé upozornili, že v zimním období dojde k omezení možných prací a přiznání odkladného účinku, který by umožnil stavebnímu úřadu pokračovat v řízení o odstranění stavby, za těchto okolností nepřinese zásadní negativní důsledky na straně stavebníka. Stěžovatelé uzavřeli, že povolená stavba není stavbou ve veřejném zájmu ve vlastním slova smyslu, ale jde o provozování plastické chirurgie a s ní spojené lůžkové oddělení v rámci provozování poměrně úzce specializované soukromé lékařské praxe.

[3] Žalovaný ve vyjádření k odkladnému účinku poukázal na to, že odkladný účinek je mimořádným institutem, který je vyhrazen pro ojedinělé případy, a je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku. Žalovaný dále upozornil, že stěžovatelé, kteří přiznání odkladného účinku navrhují, mají povinnost tvrzení a povinnost důkazní; je tedy na nich, aby konkretizovali a doložili (prokázali), jakou konkrétní újmu by pro ně výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Žalovaný nezpochybnil, že realizace nástavby stavebníkem znamená změnu v již existující zástavbě, a že tuto změnu mohou stěžovatelé pociťovat jako újmu, ale pro přiznání odkladného účinku je třeba, aby tvrzená a prokázaná újma byla „nepoměrně větší“ a dosahovala zmíněné intenzity a závažnosti, která by měla pro stěžovatele zásadní a citelný význam. Každá výstavba s sebou nese zpravidla negativní vliv na sousední nemovitosti, ale stěžovatelé žijí v hustě osídleném území, kde ovlivňování prostředí mezi sousedními nemovitostmi je přirozenou a nezbytnou součástí běžného stavu věcí. Návrh stěžovatelů nesplňuje zákonné požadavky, neboť neprokazují, ničím nedokládají ani neuvádějí, v čem konkrétně spatřují vznik nepoměrně větší újmy, než jaká by mohla přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Žalovaný pro uvedené uzavřel, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku, a proto s jeho přiznáním nesouhlasil.

[4] Osoba zúčastněná na řízení I) nesouhlasila s tím, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Domnívala se, že stěžovatelům nepřiznáním odkladného účinku žádná újma nevznikne a tím spíše jim nevznikne újma dosahující intenzity újmy nenahraditelné. Naopak by přiznáním odkladného účinku došlo k významnému poškození práv stavebníka a tedy i osoby zúčastněné na řízení I), a také k zásahu do veřejného zájmu; odkladem stavby by došlo k omezení lékařské péče, které je poskytována v budově, kde probíhá stavba. Stěžovatelé podle osoby zúčastněné na řízení I) vůbec netvrdili, že by jim měla nějaká újma v souvislosti s napadeným rozhodnutím vzniknout. Obecně uvedli, že zahájení stavby vede k porušení jejich vlastnických a užívatelských práv, avšak nespecifikovali, jaká konkrétní újma by jim měla vzniknout a z jejich tvrzení ani nevyplývalo, že by se mělo jednat o újmu nenahraditelnou. Osoba zúčastněná na řízení I) poukázala na to, že stavba již stojí a je kompletně dokončena, a proto nelze o nenahraditelné újmě způsobené napadeným rozsudkem vůbec uvažovat. Důvodem pro přiznání odkladného účinku pak nemohlo být ani tvrzení, podle něhož údajně stavebník nerespektoval zákonný rámec pro provádění stavby. Touto argumentací nemohli stěžovatelé prokázat vznik újmy. Stavební povolení, které bylo napadeno, není prostředkem toho, jak docílit provedení stavby v souladu s tímto povolením. Není-li stavba prováděna v souladu se stavebním povolením, obsahuje zákon prostředky, jichž je možné využít a docílit toho, aby stavba byla provedena v souladu se stavebním povolením. Osoba zúčastněná na řízení I) konstatovala, že tvrzení stěžovatelů o odstranění stavby a o nepříznivých povětrnostních podmínkách vůbec nerozumí, neboť předmětem kasační stížnosti je přezkum stavebního povolení. O odstraňování stavby proto nebylo namíste vůbec uvažovat a nadto odkazovat na to, že by nemohlo být zasaženo do práv stavebníka. Poukázala na to, že stavba již stojí a je kolaudována, stavebník do ní investoval finanční prostředky a přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by tak došlo k zásadnímu zásahu do jeho práv. Osoba zúčastněná na řízení I) nesouhlasila ani s tím, že by stavba

pokračování

nebyla ve veřejném zájmu. Poukázala na to, že stavba není klinikou plastické chirurgie, ale zde poskytovaná péče je poskytována pacientům bez doplatků, tedy z úhrady zdravotního pojištění. Společnost byla povinná zajišťovat tuto péči nepřetržitě, tedy i po dobu realizace stavby, která znamenala omezení komfortu pacientů a omezení vůči pacientům se sníženou mobilitou. Tato omezení by pak pokračovala i nadále, pokud by byla stavba přerušena.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přiznává žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny. Nezabývá se tedy věcným posouzením věci.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovateli dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny.

[7] Stěžovatelé argumentovali tím, že by v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti došlo k vytváření (resp. následnému zakonzervování) stavu, který schválenou podobou stavby porušoval nejen jejich vlastnická a udržovací práva, ale celou řadu jejich dalších práv, a také by mohl mít dopad do práv ostatních osob. Nejvyšší správní soud konstatuje, že při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti primárně zkoumá, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti případné ujmě jiných osob. Tyto skutečnosti jsou přitom vždy individuální a závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat skutečnosti nasvědčující vzniku újmy má stěžovatel. Vylíčení podstatných skutečností musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Odkladný účinek je prostředkem mimořádným, neboť jeho přiznání má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Stěžovatelé v nyní zkoumané věci argumentovali zcela obecně, aniž by prokázali, že jim v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti skutečná újma hrozí. Zcela obecně uvedli, že by mohlo být zasaženo do jejich vlastnických a užívatelských práv, a realizace by taktéž mohla ohrozit faktické užívání stavby a měla by dopad také na kvalitu života, zhoršení dopravní obslužnosti a užívatelského komfortu vlastníků sousedících nemovitostí. Přisvědčit nelze ani argumentaci stěžovatelů, podle které nebyla prováděná stavba v souladu se stavebním povolením, neboť tato skutečnost sama o sobě není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Jak poznamenal již městský soud, který rozhodoval o odkladném účinku žaloby, výkon napadeného rozhodnutí (realizace nástavby) znamená změnu v již existující zástavbě, kterou mohou stěžovatelé pociťovat jako újmu. Tvrzená a prokázaná újma však musí dosahovat výše zmíněné intenzity a závažnosti, která by pro stěžovatele znamenala zásadní a citelný význam. Stěžovatelé ale žijí v hustě osídleném území, v němž je ovlivňování prostředí mezi sousedními nemovitostmi přirozenou a

nedílnou součástí běžného stavu věcí. Tvrzení stěžovatelů tak nebyla dostatečná pro prokázání toho, že jim výše zmíněná značná újma skutečně hrozí. Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že ani městský soud důvody pro přiznání odkladného účinku žaloby neshledal, a proto jej žalobě nepřiznal.

[8] Nejvyšší správní soud pro uvedené dospěl k závěru, že stěžovatelé nedostáli své povinnosti tvrdit a prokázat újmu, která by jim vznikla výkonem rozsudku městského soudu. Z těchto důvodů návrhu stěžovatelů na postup podle § 107 s. ř. s. nevyhověl. Nepřiznáním odkladného účinku Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. ledna 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu